

ning af støtten, men også om der kan være et indirekte konkurrenceforvridende formål, hhv. en indirekte konkurrenceforvridende følge af den offentlige støtte.

Konkurrenceforvridende støtte

Begrebet er inspireret af EF-traktatens artikel 87, hvorefter en af betingelserne for, at der foreligger ulovlig statsstøtte er, at støtten »fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene«. Det er således tilstrækkeligt, at en konkurrenceforvridning truer pga. statsstøtten. Hermed adskiller begrebet sig fra lovens § 6, hvorefter en konkurrencebegrænsning er forbudt. En støtteordning kan derfor godt forvride konkurrencen, uden at konkurrencen kan siges at være begrænset.

Omvendt vil støtte som udgangspunkt ikke blive betragtet som konkurrenceforvridende, hvis den gives efter et udbud på gennemsigtige, objektive og ikkediskriminerende vilkår.

§ 11 a, stk. 2, nr. 2.

Det er yderligere et krav for et påbud efter § 11 a, stk. 1, at den konkurrenceforvridende offentlige støtte ikke er lovlig i henhold til offentlig regulering. Efter gældende dansk ret kan der ikke lovligt ydes støtte til virksomheder eller enkeltpersoner, medmindre støtten har hjemmel i offentlig regulering. Vurderingen af, om der er hjemmel i offentlig regulering, foretages af vedkommende minister eller tilsynsråd, jf. § 11 a, stk. 3.

Offentlig regulering

Begrebet »offentlig regulering« skal forstås i overensstemmelse med § 2, stk. 2, i den gældende lov, jf. FT 1996/97, tillæg A, s. 3653 h. sp. Det betyder, at begrebet omfatter love, bekendtgørelser, aktstykker, generelle budgetregler samt reglerne om kommunernes ulovbestemte opgaver (kommunalfuldmagten). Endvidere vil forpligtelser efter ratificerede konventioner og EF-forordninger falde ind under begrebet »offentlig regulering«.

Spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende støtte er lovlig i henhold til offentlig regulering, vil i visse tilfælde skulle ses i sammenhæng med spørgsmålet om, hvorvidt støtten er omfattet af EF-traktatens artikel 87, stk. 1. Efter denne bestemmelse i EF-traktaten er støtte, der ydes ved hjælp af statsmidler, som fordrejer eller truer

med at fordreje konkurrencevilkårene i Fællesmarkedet, ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, forbudt. For at støtte, som er omfattet af artikel 87, stk. 1, kan anses for lovlig, skal sådan støtte anmeldes til Europa-Kommissionen, jf. EF-traktatens artikel 88, stk. 3, inden den iværksættes med henblik på, at Kommissionen kan vurdere, om støtten kan godkendes som værende forenelig med det fælles marked, jf. artikel 87, stk. 2 og 3.

Bestemmelsen i EF-traktatens artikel 88, stk. 3, er umiddelbart anvendelig. Offentlig støtte, der er omfattet af traktatens artikel 87, stk. 1, vil derfor ikke være lovlig i henhold til offentlig regulering, medmindre anmeldelsespligten efter EF-traktatens artikel 88, stk. 3, er opfyldt.

§ 11 a, stk. 3

Bestemmelsen fastlægger den myndighed, som er kompetent til at træffe afgørelse om, hvorvidt den pågældende støtte er lovlig i henhold til offentlig regulering.

På det statslige område vil det som udgangspunkt være vedkommende minister, der har udstedt reguleringen, der træffer afgørelsen. På det kommunale område er det typisk den kommunale tilsynsmyndighed, som er kompetent til at afgøre dette spørgsmål. Indenrigsministeriet fører tilsynet med Københavns og Frederiksberg Kommuner og amtskommunerne. Det for hvert amt nedsatte tilsynsråd fører tilsynet med de øvrige kommuner.

En afgørelse efter § 11 a, stk. 3, af, hvorvidt støtten er lovlig i henhold til offentlig regulering, vil i visse tilfælde indebære en vurdering af, om støtten er omfattet af EF-traktatens artikel 87, stk. 1. I disse sager forudsættes det derfor, at Konkurrencestyrelsen sammen med vedkommende minister eller vedkommende kompetente myndighed afklarer, om der kan være tale om statsstøtte i EF-traktatens forstand, herunder om anmeldelsespligten efter artikel 88, stk. 3, er tilsidesat. Det er dog Kommissionen, der er enekompetent til at afgøre, om støtte er omfattet af EF-traktatens artikel 87, stk. 1, herunder om støtten burde være anmeldt efter artikel 88, stk. 3.

§ 11 a, stk. 4

Konkurrencerådet kan rette påbud om tilbagebetaling af støtte til privatejet erhvervsvirksomhed, selvejende institutioner samt helt eller delvist offentligt ejede virksomheder, der drives i